

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO (LETO) XXXII. (26)

No. (Štev.) 22

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

31. maja 1973

Morija iz strahu

za oblast

„Zdaj pa najvažnejše: Prišli so na obisk izseljenci iz Združenih držav Amerike. In ti so pripovedovali tole: V Clevelandu jih je obiskal Boris Kocjančič, predsednik komisije za verska vprašanja pri deželni vladi in jih skušal pridobiti za povratek. Na razgovor je prišel tudi pomor domobrancev in je Kocjančič rekel nekako tole: 'Nam je silno žal, da se je to zgodilo. Če bi imeli še nekaj časa, vsaj en mesec, bi do tega ne prišlo. Toda takrat smo bili v veliki negotovosti, ali se bomo mogli držati, in v tistem strahu smo pomorili vse nasprotnike. Priznavamo, da so se bojevali za svojo idejo, in sicer hrabro bojevali. Lahko jim postavite spomenik, kjer hočete.'“ (Ravnatelj Ivan Dolenc dr. Tinetu Debeljaku, v pismu od doma, 2. septembra 1965.)

Negotovost, strah, zločin — to so tri značilnosti komunističnega partizanskega gibanja med drugo svetovno vojno v Sloveniji. Hrabrost v boju za svojo idejo — to je značilnost nasprotnikov komunizma v njihovem boju proti največjemu zlu modernega časa med drugo svetovno vojno v Sloveniji, dve skrajnosti, ki ju odkrito priznava partije Kocjančič, negativno na partizanski strani, pozitivno na protikomunistični. A se zločina ne sramuje, še manj ga obzaluje. Nasprotno, zagovarja ga v izgovoru o negotovosti in strahu pred bodočnostjo. Znak, da je bilo partizanstvo v manjšini, znak, da je bila večina prebivalstva protipartizanska, se pravi protikomunistična. Tudi dokaz, da se večina ni dala prepričati o 'osvobodilnosti' partizanskega boja, čigar vrhovnega vodstva stvarnost je bila oblas', nad življenjem in smrtjo posameznika in vsega naroda.

Oblasti na oltar je partizansko, se pravi jugoslovansko partijsko vodstvo s Titom na čelu žrtvovalo stotisoče življenj svojih nasprotnikov, hladnokrvno, premišljeno, načrtno, dosledno. V enem mesecu je bilo treba tistega junija 1945 pomoriti „vse nasprotnike“, „iz strahu“, „ali se ne bomo mogli držati“. Manjšina se s terorjem brzostrelk povzpne in ohrani na površju.

Protikomunistični in protiokupatorski boj slovenskega naroda, na dveh frontah, kakor še nikdar v njegovi zgodovini, je bil gigantski boj za njegov fizični in duhovni obstanek. Za ostale evropske narode, ki so se prav tako bojevali proti okupatorju, je bil videti ta boj majhen, če in kolikor so sploh vedeli zanj. Vsak je bil zaverovan v svoj boj, za svoj obstanek. Tudi mi. Bi pa bil boj evropskih narodov za obstanek v tistih strahotnih letih bistveno okrnjen, če bi ga le en sam od njih ne bil. Okupator je bil namreč povsod in za vse eden in isti, z istimi in enakimi metodami, z istim in enakim ciljem.

Različnost slovenskega boja od bojevanja drugih evropskih narodov je bila le v tem in zato prav v tem, da je bil edini med njimi, ki se je bil na dveh frontah: proti tujemu okupatorju in proti domačemu okupatorju. Brat, s tujo idejo prežet, je hotel okupirati lastnega brata. In poslužil se je enakega orožja, kakor tuj okupator: zahrbtnosti, prevare, laži in zločina. Več krvi je prelil, več življenj uničil, kakor jih je bil slovenski narod utrpel kdaj koli prej v svoji tisočletni zgodovini. V kratkih štirih letih in v še krajšem enem mesecu. V tistem kratkem enem mesecu največ.

Zakaj in za kaj? V priznanju: „ali se bomo mogli obdržati“ — je vse povedano. Ni šlo za osvoboditev, ne za blaginjo, ne za napredek, tvorni in duhovni, ni šlo za posameznika ne za narod, ni šlo za človeka — šlo je za: „ali se bomo mogli obdržati“. Šlo je za — oblast! To je tisto najvišje na našem planetu, kar je Satan ponujal že Adamu v rajju, potem Kristusu na gori in ponuja neštetim skozi stoletja. In sredi boja slovenskega naroda za goli obstoj so nekateri njegovi sinovi zagrabil za Satanovo ponujeno roko proti lastnim bratom.

„Lahko jim postavite spomenik, kjer hočete.“ Da, postavili smo ga že v Buenos Airesu, postavili v Clevelandu, postavili v Torontu. Na tujih tleh, a na

VRAČANJE NAZAJ

LETO SPOPADOV ZKS Z NASPROTNIKI

Jugoslovanska komunistična partija, ali kakor se uradno imenuje, Zveza komunistov Jugoslavije, je sredi tega meseca zaključila zasedanje 4. konference ZKJ, katere pa se Tito sam ni udeležil, temveč je na otvoritev poslal svoje pismo.

Glavni referat je imel tajnik izvršnega biroja predsedstva ZKJ Stane Dolanc, ki je bil po vsebini vodilo referatom predsednikom posameznih republiških partij. Zvesto je Dolančevemu referatu prilagojenemu slovenskim razmeram, sledil tudi šef Centralnega komiteja slovenske partije Franc Popit, ki je govoril tudi na 4. seji konference ZKS.

Poleg običajnih partijskih dolgovernih frazarenj in na videz učenih in zapletenih stavkov, ki jih običajni slovenski delavec težje ali pa sploh ne razume — večinoma pa itak ne berejo besedičenj partijskih vodil —, je Popit navedel tudi „leta spopadov slovenske partije s pojavi, o katerih govori Titovo pismo, kakor tudi z njihovimi nosilci.“

Proti političnemu pluralizmu

Navedel je pregledno zgodovino dogajanj v partijskih vrstah, ki vsa kažejo na notranji partijski razkroj, ki ga v Ljubljani ne morejo ustaviti. Ti „spopadi“ naj bi bili ti-le:

„Odklonili smo metodo pritiska pri reševanju problemov razvoja (cestna afera)... Razbili smo težnjo, da bi se v partiji oblikovale elitne skupine, ki bi vodile celotno organizacijo (del vodstva v Ljubljani in nekateri člani vodstva univerzitetnih organizacij)... Zavrnili smo težnjo po političnem pluralizmu in obsodili poskuse privatizacije personalne politike (akcija 5 poslanece)... Spopadli smo se z nenačelnim slogaštvom pri opravičevanju nesprijemljivih, družbeno škodljivih postopkov posameznikov (glasovanje v gospodarskem zboru skupščine SRS)... Vodili smo vztrajen boj za dolgoročni načrt razvoja Slovenije, ne le k terciarni dejavnosti, ki bi gradila slovensko gospodarstvo kot nekaj 'sodoben' gostinsko-trgovski servis E-

rope... Zaostrili smo boj z marksizmu tujo ideologijo, ki hoče zavreči v revoluciji zgrajeni ugled naše partije, razorožiti delavski razred, ustvariti idejno zmedo in prostor za vdor protidelavske, protisocialistične in protisamoupravne koncepcije...“

Popit ne poda rezultatov teh partijskih „spopadov“ z vsemi temi partijsko razkrajajočimi elementi, ker jih pač ne more pokazati, temveč tolaži sebe in partije, ki so obvezno poslušali njegovo govorjenje, da „glavno delo pri odpravi deformacij nas še čaka.“ Tako in podobno slovenski partiji govorijo že 28 let, nočejo pa spoznati in priznati, da človeške narave ni mogoče spremeniti, kakor si napačno zamišlja njihov Marx.

Dileme

V svojem boju za kontroliranje družbe, ki jim uhažaj iz rok, se spet vedno bolj poslužujejo metod, katere so očitali Stalinu, ko se je Tito z njim sprl pred 25 leti. Zato so vsi Popitovi poslalski vedeli, da je resnica, ko je dejal: „Pogosto poslušamo očitke, češ, da se vračamo nazaj“ in da ne drži, ko je trdil, da „gre za umetno ustvarjanje dilem“, ko družba očita partiji, da „zoperstavlja razredni boj humanizmu, diktaturo proletariata demokraciji.“

V imenu vseh republiških partijskih sej, ki so bile istočasno s 4. konferenco ZKJ, je le-ta izdelala „sklepe za okrepljeno idejno politično in akcijsko enotnost Zveze komunistov“ ter zvenijo udarno, vsebinsko pa votlo, naslednji partijski „besedni umotvori“:

„Prizadejani so bili močni udarci protisocialističnim in protisamoupravnim pojmovanjem in delovanjem, interesom in silam — nacionalističnim, tehnobirokratskim, liberalističnim, dogmatiko-etastičnim in malomeščanskim.“ Zato naj novi praktični koraki zagotovo... nadaljevanje brezkompromisnega boja zoper oportunistem, liberalizem in dogmatski birokratizem v partijskih vrstah in grupaško-frakcionaško defeniranje na raznih temeljih.“

Ribičič zopet sprt z resnico

OB PARTIJSKEM PORAZU NA DRAVSKEM MOSTU

Na zborovanju v Ljubljani ob zaključku letošnjega „pohoda“ mimo spominskih kamnov postavljenih okoli Ljubljane za ponazoritev žične ograje, v katero sta italijanski fašistični in nemški nacistični okupator med drugo svetovno vojno zaprla slovensko prestolnico, je govoril zloglasni oznovski policist, sedaj predsednik RK SZDL Mitja Ribičič. V svojem govoru se je iznebil raznih partizanskih cvetk, kakor npr.: „...moramo tudi vnaprej negovati neokrnjeno, svetlo in ponosno tradicijo ljudske vstaje in časov, ko smo jurili v samo nebo“, — ali: „ta boj je dosegel svoj vrh v štiriletni narodno osvobodilni borbi, čeprav ga je ljudstvo pripravljalo že dolgo prej, s kmečkimi punti, delavskim gibanjem, slovensko knjigo in kulturo...“, in drugih podobnih zgodovinskih potvorb, samega sebe pa je še posebej osmešil in znova dokazal da mu je laž najljubše orožje, ko je v istem govoru trdil tudi tole:

„...Teden dni so že molčali toboli na svetovnih bojiščih, ko so morali jugoslovanski in slovenski partizani še vedno hti težke boje. Šele 15. maja, po poslednji veliki partizanski zmagi ob Dravi, je celotna izmučena domovina

svobodnih, med tujimi narodi, a sredi svobodnih slovenskih zdomstev, v svobodni Sloveniji v svetu. A tudi sredi Ljubljane ga hočemo postaviti, sredi Maribora, sredi Celja in Kranja in Novega mesta in Kopra in Črnomlja! Vsem fantom slovenske narodne vojske, vsem žrtvam komunistične revolucije na slovenskih tleh — bomo nekoč postavili tudi spomenik na slovenskih tleh!

zadihal sproščeno in s polnimi pljuči...“

Vrsta protikomunističnih borev nas je živih prič, ki smo se udeležili tudi bitke ob Dravi, le da se je povsem drugače iztekla, kakor trdi Ribičič. Ker je sam vso vojno stal vedno v ozadju, da je varoval svojo glavo in lahko zahrbtno v sodelovanju z okupatorjem ikvidiral svoje nasprotnike, Ribičič seveda tudi ni bil takrat ob Dravi, ko je slovenska narodna vojska pod poveljstvom polkovnika Vuka Rupnika porazila, v zadnji bitki, že po koncu druge svetovne vojne, partizanske oddelke, ki so ji hoteli zapreti pot čez Dravo. Priča tega ponižujočega poraza partizanske vojske je bila tudi britanska vojska, ki je iz neposredne bližine mirno opazovala zadnji domobranski obračun.

Takšna, kakor ta ob Dravi, so bile tudi številne druge partizanske „zmage“, na katere so nasedali zahodni zavezniki, ki so ob Dravi ugotovili, da se bila resnica povsem drugačna.

Vatikan za versko svobodo

Papeški pronuncij v Helsinkih msgr. Žabkar je pri razgovorih med poslaniki za pripravo varnostne konference zahteval versko svobodo za evropske narode. Žabkar bi želel, naj bi bile sprejete v seznam načel, ki naj določajo medsebojno sožitje evropskih držav, človečanske pravice v smislu Deklaracije Združenih narodov, vključno verska svoboda. Naj bi našli tudi ukrepe za imenjava oseb in informacij, tako da bi ta veljala tudi za osebe in novice s cerkveno-verskega področja.

Goreči in hrabri protikomunistični boreci

DOKUMENT IZ ARHIVA POK. DR. MIHE KREKA

Boj slovenskih mož in fantov proti komunizmu je bil med drugo svetovno vojno in prva leta po njej na svobodnem Zahodu ožigosan za protizavezniški. Zato je bilo iz Vetrinja vrnjenih 12.000 mož slovenske narodne vojske v Slovenijo, da jih je komunistična partija pod vodstvom maršala Tita mogla, razen redkih izjem, pomoriti in pometati v kraške jame na Kočevskem in drugod po Sloveniji.

Borci, ki so se rešili komunistične morije v prvih mesecih po koncu druge svetovne vojne v svobodo na Zahod, so se potem razseljevali po zahodnoevropskih državah in čez Atlantik v latinskoameriške države. Mnogi so se hoteli preseliti tudi v ZDA, toda severnoameriška Komisija za razseljene osebe s sedežem v Washingtonu je — to je uspelo Titu — postavila Domobrance, pripadnike Slovenske Narodne Vojske, na tajni seznam; s čemer je bil tem vstop v ZDA prepovedan po določilih člena 13 severnoameriškega kongresnega Akta o razseljenih osebah.

Dr. Miha Krek, takrat predsednik Narodnega odbora za Slovenijo in predsednik Lige katoliških slovenskih Amerikancev, je poleg številnih intervencij poslal washingtonski Komisiji za razseljene osebe 30. januarja 1951 tudi vlogo, v kateri dokazuje neoporečnost nastanka in boja slovenskega domobranstva med komunistično revolucijo. Dr. Mihi Kreku se je končno posrečilo, da so Slovensko narodno vojsko črtali s tajnega seznama.

Tu prinašamo v prevodu zadevni dokument iz dr. Krekovega arhiva:

Washington D. C., 30. januarja 1951.

Pošilja: Dr. Miha Krek,

Predsednik Lige katoliških slovenskih Amerikancev
1452 Spring Rd., N. W.
Washington 10, D. C.

KOMISIJI ZA RAZSELJENE OSEBE, WASHINGTON D. C.

Domobranci v Sloveniji, Jugoslaviji, imenovani tudi Slovenski Domobranci.

Spoštovani!

Po poročilih iz taborišč za razseljene osebe v Evropi, zlasti v Nemčiji, Avstriji in Italiji, tiste razseljene osebe, ki so bile med drugo svetovno vojno člani tkim. Domobrancev v Sloveniji ali Slovenskih Domobrancev, ne morejo dobiti vstopnih dovoljenj za v ZDA ter so v mnogih primerih ožigosani kot neprimerni za vselitev v ZDA.

Izvršni odbor Lige katoliških slovenskih Amerikancev je prepričan, da je takšno postopanje krivično. Ameriški vselitveni organi nimajo razloga za takšno zadržanje.

Kot član jugoslovanskega parlamenta in kraljeve jugoslovanske vlade pred vojno, kot podpredsednik kraljeve jugoslovanske vlade v izgnanstvu v Londonu med vojno, kot predsednik Narodnega odbora za Slovenijo, predsednik te Lige in kot član Narodnega odbora za Svobodno Evropo, sem v stalnem stiku z ljudmi in dogodki v svoji domovini. O tekočih dogodkih sem bil med vojno stalno in zanesljivo informiran po podtalnih kanalih. Osebo poznam večino vodij Slovenskih Domobrancev.

Resnica je, da Slovenski Domobranci niso bili nič drugega kakor goreči in hrabri protikomunistični boreci. Niso bili nacisti ali pro-nacistični, fašisti ali profašistični. Vsa domobranska formacija v Sloveniji, Jugoslaviji, ni bila nič drugega kakor izključno protikomunistična domača policijska sila, ustanovljena kot samoobramba za zaščito slovenskega demokratičnega protikomunističnega prebivalstva, ki je bilo izpostavljeno neprestanim napadom revolucionarnih komunističnih tolpe in morilec med komunistično revolucijo v Jugoslaviji.

Slovenski Domobranci so bili ustanovljeni jeseni 1943, po zlomu Mussolinijevega fašističnega okupatorskega režima v Sloveniji. Takrat so Hitlerjeve sile okupirale vse slovensko ozemlje v Jugoslaviji. Toda te nacistične sile niso mogle niti niso hotele vzdrževati mir in notranji red v deželi. Nacistične oblasti so pozivale slovenske fante in može v svoje oborožene sile ali pa jih potiskale v prisilne delavske bataljone. Istočasno se je razvila komunistična revolucija v deželi in je moralo nekomunistično prebivalstvo trpeti pod neprestanimi napadi komunističnih tolpe, ki so ropale, kradle, pobijale po vsej deželi.

V tem skrajno težkem položaju so nekateri bivši jugoslovanski kraljevi častniki ustanovili Slovenske Domobrance, z edinim namenom braniti slovenske vase in mesta pred komunističnimi napadi. Slovenski Domobranci so dobili poseben položaj. Niso bili del nobene nemške oborožene sile, imeli so slovenske poveljujoče častnike, slovenski uradni jezik, služili so samo kot notranja varnostna policija.

Mladi slovenski moške in fantje niso imeli nobene druge izbire kakor ali pridružiti se nemškim oboroženim silam ali se vključiti v komunistične revolucionarne skupine ali pa postati člani Slovenskega Domobranstva.

Največji in najboljši del slovenskih mladcev in moških se je odločil pridružiti se Slovenskim Domobrancem, da so se izognili služenju v nemških oboroženih silah, prisilnemu delu in da so ubežali nevarnosti vključitve v komunistične gverilske formacije po gozdovih. Pristaši slovenske Krščansko-demokratske, slovenske Liberalne in slovenske Socialistične stranke, se pravi vseh slovenskih predvojnih demokratičnih političnih formacij, so se vključili v Slovensko Domobranstvo.

Vodstvo in enote Slovenskih Domobrancev so bili celice našega narodnega demokratičnega podtalnega udejstvovanja. Skrivali so in pomagali kurirjem, ki so prestopali meje in fronte in tistim, ki so nosili in razpečevali protikomunistični, protifašistični in protinacistični propagandni material in formacije. Vzdrževali so stik z našo vlado v Londonu, skrivali in rešili so mnogo zavezniških vojakov, zlasti letalcev, ki so padli na slovensko ozemlje, tajno so gradili radijske postaje, ki so jih uporabljali za podtalno delo in za stike z zahodnimi zavezniškimi silami in političnimi središči. Zgodilo se je, da so Nemci odkrili nekaj teh akcij Slovenskih Domobrancev. Šef domobranskega štaba, polkovnik Peterlin in mnogo njegovih najboljših častnikov je bilo aretiranih in zaprtih v koncentracijsko taborišče Dachau v Nemčiji. Ostali so tam do svoje smrti ali pa jih je osvobodila ameriška vojska.

Ponavljam ni poudarjam: Dejstvo, da je bil kdo član Slovenskih Domobrancev, mora biti smatrano za dokaz, da tista oseba je in je vedno bila goreč, odkrit in borbeni protikomunist, pošten, zanesljiv in demokratičnega duha mož ali žena in jim je treba dati vsa možna sredstva za vselitev v Združene Države.

Če se ta organizacija, imenovana „Slovenski Domobranci“ ali „Domobranci v Sloveniji“ nahaja na Komisijem tajnem seznamu, po katerem mora člane te organizacije Komisija odkloniti na podlagi člena 13 kongresnega Akta o razseljenih osebah, Vas prosim, da podvzamete potrebne korake za revizijo tajnega seznama. Prosim, da ime te organizacije odstranite s seznama in da zadevno obvestite vselitvene oblasti za razseljene osebe v Evropi.

Izvršni odbor te Lige in jaz osebno smo pripravljali predložiti dodatne informacije za dokaz, da Slovenski Domobranci niso bili nacisti, fašisti ali komunisti in v nobenem pogledu prevratniška organizacija.

Vaš vdani

dr. Miha Krek

Skylab-1 rešen

ASTRONAVTSKA TROJKA BO 28 DNI V VESOLJU

Amerikanci so izvojevali novo veliko zmago v vesolju, ko se je trem ameriškim astronautom posrečilo deloma popraviti poškodovani Skylab-1 ter so se mogli naseliti v njem za predvidenih 23 dni.

Kakor so napovedali, so 25. maja s Cape Kennedy trije ameriški astronauti z raketov v kabini Apollo odleteli nasproti poškodovanemu Skylabu-1, ki je močno razgret od sončnih žarkov že nad teden dni krožil okoli našega planeta.

Srečno so se približali Skylabu-1 ter okoli njega raztegnili zaščitno aluminijsko „plato“, da so ga zaščitili pred nadaljnjim ogrevanjem. Temperatura je v notranjosti Skylaba začela hitro padati, tako da so se astronauti preselili iz tesne kabine Apollo, v kateri so preživeli dva dni, v prostorni laboratorij, v katerem imajo tudi tri normalne postelje.

Astronavti so poskušali popraviti tudi dve sončni elektrocelici, pa se jim poskus ni posrečil. To popravilo bodo izvršili naslednji trije astronauti, ki bodo zamenjali prvo trojko, ko se bo po štirih tednih dela v Skylabu vrnila na Zemljo.

V Skylabu imajo astronauti veliko dela in živijo povsem normalno življenje, brez vesoljskih oblek, le da se gibljejo v breztežnem prostoru. Tudi hrano imajo večinoma normalno, kuhano, ne samo konzerve in koncentrate.

Ameriški tehniki in preračunljivosti pa tudi smelosti se je posrežilo tako rešiti laboratorij, in celoten Skylab program, ki stane ameriške davkoplačevalce 2600 milijonov dolarjev. Prinesel bo pa Ameriki in posredno vsemu človeštvu novih odkritij na tehničnem, medicinskem in morda tudi na filozofskem področju človeškega udejstvovanja.

Mednarodni teden

Romunski komunistični predsednik Ceaucescu je bil sprejet v avdijenci pri papežu Pavlu VI. ter se je z njim razgovarjal o svetovnem miru in bližajoči se evropski varnostni konferenci. V uradnem poročilu o razgovorih Vatikanu izjavlja, da „sta Pavel VI. in Ceaucescu ugovorila, da ima vsak narod zakonito pravico do neodvisnega odločanja o svoji usodi“. Ceaucescujev zunanji minister pa je imel sestanek z vatikanskim „zun. ministrom“ msgr. Agostinom Casarolijem. Ceaucescu je prvi visoki romunski predstavnik, ki je kdaj koli prestopil vatikansko mejo.

Čilski rudarji v bakrenem rudniku El Teniente, ki ga je dal Allende področiti, ko ga je odzval Amerikancem, stavekajo že nad 40 dni, zahtevajoč višje plače. Allende je zagrozil rudarjem, da jih bo 13.000 pognal na cesto, če stavke ne ustavijo, pa so rudarji odgovorili, da se za njegove grožnje ne zmenijo.

Posadka grškega rušilca Velosa se je izjavila nasprotno sedanji vojaški vladi v Grčiji in je zaprosila za politično zaščito v Italiji. Italijanska vlada je posadki azil podelila, iz Grčije pa je z letalom priletela v Rim druga posadka, da je prevzela Velos v pristanišču Fiumicino blizu Rima. V Grčiji govorijo o plebiscitu za ali proti monarhiji, ki da ga pripravlja sedanja vojaška vlada.

Ivan Konjev, sovjetski maršal, ki se je s svojimi četami prvi sestal z ameriškim oddelkom aprila 1945 na Labi, je umrl v Moskvi star 75 let. Bil je prvi sovjetski poveljnik, ki je izvršil prvi protinapad proti Hitlerjevi vojski pri Jeljni, 250 km. jugozahodno od Moskve avgusta 1941.

Na Švedskem imajo prve poskusne vožnje s plastičnimi minočistilci, ki bodo dragocena pridobitev za slehernojno vojno mornarico, ker bodo povsem nemagnetični in tako varni min.

V Peruu stavekajo množice delavstva in uradništva proti novemu pokojniškemu zakonu, s katerim so zvišali starostno dobo za upokojitev moškim na 60 let in ženskam na 55. Doslej se je večina Perujcev mogla upokojiti po 25 letih dela ne glede na starost.

tere pa so nove. Profesor Martin Jevnikar, ki je zbirki napisal spremno besedo, pravi, da je ta knjiga izbor najboljših Beličičevih lirike in je razdeljena na pet vsebinsko zaokroženih ciklov. Prvi trije cikli opevajo Belo krajino in medvojni čas, Trst v prvih povojnih letih ter kraško gmajno, na robu katere se je na občinah pesnik končno ustabil in pognal korenine; zadnja dva cikla pa obsegata pesmi, ki so jih navdihnili bližnji in daljnji kraji ter miselno in religiozno liriko.

zaciji krivdo, ampak je dolžnost organizacije dokazati svojo nedolžnost) ni storil ničesar. Za vsakega pametnega in poštenega državljana je to jasen dokaz, da pri vsem bombastičnem govorjenju o „novih“ dokumentih ni bil en sam papir dovolj vreden da bi valjal pred sodiščem in res nekaj dokazal.

Dosti blata je bilo nametane na hrvaške priseljence v Avstraliji, dosti je bilo krivičnega posplošenja in neosnovanega umazanega sklepanja ter obtožb. Poštenemu presojevalcu se je pri vsem tem zares začel obračati želodec. Da so ekstremisti v vsakem narodu, je logično dejstvo — tudi mi jih imamo. Osebo nisem imel nikdar in tudi zdaj nimam namena braniti poedincev ali katerokoli organizacije, ki bi se posluževala terorističnih dejanj — če so bila res storjena in osebni ali organizaciji tudi dokazana. A tako posplošiti in napihniti „dejstva“ ter jih pod parlamentarnim privilegijem metati v javnost, se mi zdi krivica in diskriminacija prve vrste, ki ni vredna demokratične ustanove kot je avstralski Commonwealth. Da bi avstralska vlada samo slepo verjela trditvam iz Belgrada in to sprejela brez otipljivih dokazov za dejstvo ter pričela brez sodišča deportirati emigrante na belgrajski listi... to bi bilo po Murphyju svedeča še najenostavnejše. A kakšna pravica bi bila to, vemo vsi, ki smo kakor koli okusili komunizem. „Danes Hrvatje — kdo naslednji?“ — Tako smo brali v uvodniku poljskega tednika Tygodnik polski dne 7. aprila, ki je objavil tudi odprto pismo Zveznega odbora poljskih društev v Avstraliji predsedniku avstralske vlade Mr. Whitlamu. Da, kdo naslednji? Morda poljski

Potrpežljivost je mati lepega otroka.

Pregovor črnega plemena Bantú

Reconstrucción en paz y libertad

En su extenso discurso programático ante las Cámaras legislativas, el presidente de la Nación dr. Héctor J. Cámpora, vertió entre otros también los siguientes conceptos:

Nuestra finalidad no es el Estado ni es el capital, ni siquiera es la colectividad considerada como una unidad indivisible. Nuestra gran finalidad, lo repito, es el hombre, pero tampoco el hombre aislado, sino el hombre que vive comprometido plenamente en la comunidad organizada. Por eso el bien, por cuya realización lucharemos en todos los órdenes, debe recorrer necesariamente el camino que lleva al pueblo.

“El cambio en paz es nuestra meta, y en su concreción agotaremos nuestro esfuerzo y capacidad. Pero lo haremos de todas maneras, ya que trazado el objetivo, que es un objetivo nacional en el que todos quedamos comprometidos, el mismo será alcanzado cualquiera sea el camino que debemos recorrer para lograrlo.”

“La libertad de expresión es inseparable de la democracia. El gobierno popular asegurará la vigencia y el ejercicio de ese derecho inalienable. En tanto se respeten las leyes, nadie verá limitado su derecho a opinar. La derogación de la legislación represiva e ideológica así lo determinará. Un pueblo maduro y lúcido como el argentino con conciencia social y política, probado en una larga y heroica lucha por imponer su destino, ha de ser respetado en su derecho a definir por sí mismo las preferencias y, por ello, a informarse sin trabas ni censuras.”

Iz življenja in dogajanja v Argentini

150-letnico argentinske ustave, ki jo je 25. maja 1853 proglasil gral. Urquiza (in jo tudi on sam prvič kršil in dal tako zgled svojim naslednikom na Rivadavijevem prestolu) je dosedanji argentinski predsednik gral. Lanusse v Rožnati hiši na Majskem trgu v Buenos Airesu letošnjega 25. maja izročil vladarsko palico v roke izvoljenemu predsedniku dr. Hektorju Jožefu Cámpori, da bi vladal naslednja štiri leta. Majski trg in avenija Rivadavia do kongresne palače sta bila nabito polna množice pristavec nastopajočega režima, podobno, kakor je bil isti prostor nabito poln množic septembra 1955, ko je gral. Lonardi vrvel takratni Peronov režim.

Program 25. maja se je razvil v celoti, razen Te Deuma v katedrali in vojaške parade, ki sta bila odpovedana, zaradi anarhije, ki se je polasčala množice, hujskane od skupin marksističnih in drugih levičarskih elementov, da bi povzročili krvoprelitje in splošen nered. Novi predsednik je imel v kongresu dve in pol uri trajajoči govor. Uvod je bil namenjen lojalnim peronistom (Peronu bo vrnjena generalna čast, znova bodo vključeni v vojsko odstavljeni častniki, itd.), s čemer j e bila zadovoljena množica, ki je vzklikala zunaj kongresa. Drugi del govora je bil posvečen delovnemu programu nastopajočega režima, pobarvan z nacionalizmom, tretji pa je bil namenjen večini, ki ni volila vladne koalicije. Zavezal se je, da bo vladala „neoporečna poštenost, pravdnost, solidarnost in svoboda“ in je dejal „justicializem temelji na krščanskem humanizmu“.

Iz kongresa se je moral peljati v Rožnato hišo z mornariškimi helikopterji, kamor so s težavo prišli tudi vsi trije vojaški poveljniki: gral. Lanusse, admiral Coda in letalski brigadir Rev. Resnost predaje oblasti je skvarila mno-

žica ljudi v salonu, ki je ves čas z rokami mahal in kričala Peronú. Tudi ko se je Cámpora pojavil na balkonu palače, je množica na Majskem trgu vpila Peronu.

Marksisti in drugi komunistični elementi so se trudili, da bi povzročili anarhijo ter so napadali in kamenjali prihajajoče generale, tuje delegacije, popoldne pa tudi kardinalov avto. Izgrednice so varnostne sile morale odganjati z orožjem ter je bilo, kakor so poročali nekateri dnevniki, več smrtnih žrtev, ranjenih pa več desetih ljudi. Po uradnih poročilih mrtvih ni bilo.

Da novi predsednik 25. maja ni obvladal položaja, je postalo še bolj razvidno proti večeru, ko je skupina poslancev pod vodstvom tajnika vladne koalicije Abal Medine na svojo odgovornost izpustila iz zaporov v jetnišnici v Villa Devoto tkim. politične pripornike, se pravi guverlske teroriste, med njimi krivce smrti direktorja buenosaireskega Fiata Sallustra, grala. Sanchezu in grala. Aramburuja. Cámpora je pohitel, da bi izbil ofenzivo Medini iz rok in je takoj podpisal dekret o pomilostitvi, medtem ko bo moral kongres še razpravljati o predloženi amnestiji.

Napovedi o nastopu miru in sožitja z nastopom novoizvoljenega režima je takoj v nedeljo, 27. t. m. zavrnila marksistična guverlska skupina ERP, ko je napovedala, da „s Cámporo v Rožnati hiši naš boj ni končan“ in zagrozila, da bo še naprej „napadala vojsko in imperialistična podjetja, pa naj bodo ameriška, evropska ali argentinska“. „Ne bomo napadali vlade, dokler vlada ne bo napadala ljudstva ali gverile“, je ERP zagrozila Cámpori. „Tudi policije ne bomo napadali, dokler ta ne bo sodelovala z vojsko v preganjanju gverile“, je zagrozila ERP.

Sto vprašanj so imei uvodniki avstralskih dnevnikov. Pa tudi vsakdo izmed nas ima v glavi več vprašanj, ki tičeje nas same kot bivše jugoslovanske državljane. Vsaj za enega izmed teh obsojencev, ki so padli kot avstralski državljani tajno pod streli, vemo, da je odšel iz Geelonga domov z avstralskim potnim listom na obisk matere. Bil je aretiran in odveden iz svoje rojstne hiše, ne ujet v kak vojaški akciji...

Kje je zagotovilo, da se slučajno tudi kakemu slovenskemu obiskovalcu domovine ne zgodi kaj sličnega (ali pa se je morda že, pa ni prišlo v javnost...)? Kaj je res dovolj zagotovila zgolj v konzulovem smehljaju, ko ti izda vizo in ti želi srečno pot in dobro potrošnjo čim več dolarjev? Tudi vodeni izgovori ambasadorja Uroša Vidoviča, da je vlada molčala o sodbi in izvršni kazni „v bojazni represalij“ (istočasno pa tako korajžno z dolgo listo terorističnih voditeljev hotela izsiliti od Canberre njihovo deportacijo...) niso prepričali niti avstralske vlade niti nas izseljencev.

Če Canberra upravičeno očita jugoslovanski vladi danes neodkritost in hinavstvo, nas toliko ne briga. V pravem času je spoznala tudi ta obraz rdeče diplomacije. Nas izseljence brigajo neosnovane in nedokazane obtožbe oseb tu v izseljenstvu in pa v skrivnostnost zavite smrtni kazni izseljencev na obisku domovine. Za prvo je že čas, da se z blatenjem in posplošenjem neha, „teroristom“ pa na sodišču dokaže krivdo, če so jo zagrešili. Za drugo pa vemo, da jasnega odgovora ne bomo nikoli dobili in ga tudi ne pričakujemo. A kdor pozna komunizem, mu je tudi ta odgovor že dolgo znan...

Novo vodstvo mednarodnega denarnega sklada

KANDIDAT BRAZILSKI FINANČNI MINISTER

Dosedanji direktor Mednarodnega denarnega sklada Pierre Paul Schweitzer bo ostal na svojem položaju do konca avgusta t. l., ko ga bo moral zamenjati nov kandidat, ki ga doslej ni predložila še nobena članica te mednarodne finančne organizacije.

Več latinskoameriških držav je v medsebojnem stiku, da bi letos za direktorja te ustanove izbrali kandidata izmed razvijajočih se držav ter menijo, da bi bil najpripravnější brazilski Finančni minister Delfim Netto.

Če se bo latinskoameriški skupini posrečilo doseči, da bodo razvijajoče se države formalno predložile Netta za novega direktorja 125 članske mednarodne finančne ustanove, bo to prvič v 25 letni zgodovini Sklada, da so države v razvoju skušale zavzeti vodilni položaj v Mednarodnem denarnem skladu.

Doslej je bil za direktorja ustanove tradicionalno predlagan in izvoljen

evropski finančni strokovnjak. Amerikancem pa je bil vedno njegov pomočnik. Razvijajoče se države doslej niso nikdar poskušale predložiti kandidata, ker je bilo splošno mnenje, da mora vodilno mesto zavzeti le strokovnjak kake velike industrijske države.

Latinskoameriška skupina pa sedaj meni, da bi bil brazilski finančni minister Netto primeren kandidat. Na splošno ga smatrajo za odličnega brazilskega finančnega strokovnjaka, ki je pognal brazilski razvoj v zavirljivo višino in bo na razpolago za nov položaj, ker mu marca prihodnje leto poteče ministrski rok.

V Mednarodnem denarnem skladu se bodo morali odločiti za novega direktorja pred koncem junija t. l. Doslej je bil formalno predlagan le predsednik nizozemske centralne banke dr. Jelle Zijlstra, ki pa je že izjavil, da noče prevzeti direktorskega mesta v Mednarodnem denarnem skladu.

ZAMEJSKI SLOVENC I

NAGRADA „VSTAJENJE“

Koroški pesnici Milki Hartmanovi so izročili 21. maja v Trstu literarno nagrado „Vstajenje“ za leto 1972. Komisija za podelitev nagrade, ki so jo sestavljali Martin Jevnikar, Franc Jesta, Anton Kacin in Zora Tavčar Rebulaj je na svoji seji dne 1. maja takole utemeljila svojo odločitev:

„Zbirko Milke Hartmanove „Lipov cvet“, ki je izšla leta 1972 pri Mohorjevi družbi v Celovcu, izraža ljubezen in zvestobo do slovenske besede in koroške zemlje. Iz njenih pesmi zveni bolečina in stiska koroškega slovenskega človeka; istočasno mu te pesmi ohr-

njujejo bogastvo ljudskih običajev, razkrivajo edinstveno lepoto pokrajine ter vzbujajo vero in upanje v lepšo bodočnost. Pesmi so primerne čustvovanju njenih rojakov, saj so mnoge uglasbene in že ponarodele!“

“BLIŽINE IN DALJAVE“

Tik pred Veliko nočjo je v Trstu izšla nova pesniška zbirka Vinka Beličiča „Blizine in daljave“, založila pa jo je tržaška „Mladika“. Za knjigo ki je nekaka antologija Beličičevih pesmi, je pesnik sam izbral 54 pesmi, nekatere so že bile objavljene v prejšnjih zbirkah, druge pa po raznih revijah, neka-

Kdo bo naslednji?

Iz Avstralije od časa do časa zaidejo v svetovni tisk poročila tiskovnih agencij o različnih emigrantskih terorističnih organizacijah, med katerimi največkrat omenjajo tkim. ustaše. Ker je pojav ustaštva v svetu zvezan z obstojem nemške satelitske hrvaške države med drugo svetovno vojno in je možno iz pisanja nekaterih glasil tega gibanja v hrvaškem zdomstvu sklepati, da tudi nekatere oborožene akcije proti jugoslovanskemu komunističnemu režimu izhajajo iz vrst tega gibanja, dasi je šlo v nekaterih primerih za akcije organizirane v hrvaških partijskih vrstah samih, ni čudno da nepoučeni tisk naseđe jugoslovanskemu partijskemu propagandnemu aparatu in meče vso hrvaško emigrantsko skupnost v isti koš. Jugoslovanska partija je storila še korak naprej in je bila predložila avstralski vladi kar seznam emigrantov, ki naj bi jih avstralska vlada deportirala v Jugoslavijo.

Slovenska avstralska revija „Misli“ je v zvezi s temi dogajanjimi natisnila razmišljanje pod zgornjim naslovom, ki ga zaradi tehničnih izsedkov in osvetlitve razmer v Avstraliji objavljamo našim bralcem:

Kdo od nas ni zasledoval razvoja dogodkov zadnjih tednov, ki so se tako nepričakovano nagrmadili okrog obiska jugoslovanskega predsednika Džemala Bijedića (20. marca). Pa saj jih ni bilo treba niti zasledovati: prve časopisne strani, radijska poročila, televizijske novice in intervjuji... vse je kar bruhalo o enem in istem. Novinarji pa so — če tudi je bilo zaslediti nekaj res treznih uvodnikov in pametnih komentarjev — celotno zadevo po svoje napihnili, da je bila boljša kost za padovedne bravce. Novi Attorney General senator Murphy je s svojim netaktičnim vdorom v ASIO (Australian Security Intelligence Organisation) 16. marca, s svojimi vodeniimi dokazi o „organiziranih tolpah“ in celo „pripravah invazije iz Avstralije“ vzbudil ostre debate v federalnem parlamentu. Ploha tisočev besed in očitkov, da bivši Attorney-General senator Greenwood namerno ni storil ničesar... pri vsem tem pa senator Murphy sam v teh

mesečih svoje odgovorne službe ni dobil v roke niti z vdorom v ASIO toliko dokazov, da bi eno samo osebo spravil pred sodišče. Kje je tu še pametna presoja?

Bob Santamaria je v svojem televizijskem programu „Point of View“ odlično poudaril: Pred desetimi leti je Dr. Cairns prav tako pod parlamentarnim privilegijem govoril o „2000 ustaških agentih“ in to grmado enačil z „nemško SS med vojno“. Urad senatorja Murphyja jih je obljubil odkriti „rideset, nič več 2000. Kam jih je izginilo 1970? Ko pa je senator Murphy govoril končno v parlamentu, je bilo število teh trideset že zmanjšano na — štiri. Imenoval je pa „tri teroristične organizacije in štiri pomožne“. Z vsemi pravici, da jih spravi pred višje sodišče (po Crime Act Section 30A) in vseni prednostni svoje vladne službe (Po zakonu — Section 30 R — ni v tem primeru dolžnost vlade dokazati organi-

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — V ljubljanski Operi so 12. maja v Rossinijevem Seviljskem brivcu nastopili sami mladi solisti: sopranistka Anica Pucar, tenorist Jurij Reja, ki je študiral na Dunaju pri Antonu Dermoti, baritonist Jaka Jeraša ter basisti Ivan Sancin, ki je prišel iz Trsta, in France Javornik.

CELJE — Pokrajinski muzej v Celju prenavlja. Sredi maja so dokončali s prvo etapo prenovitvenih del in odprli sobane v prvem nadstropju stare grofije. Obiskovalcem je na ogled glavna dvorana s celjskim stropom, soba celjskih grofov, soba z deli celjskega baročnega kiparja Ferdinanda Galla in trije prostori z predmeti iz renesance, pozne renesance in zgodnjega baroka. Do konca leta bodo uredili še ostale prostore v prvem nadstropju, v katerih bodo prikazali bogastvo muzeja do konca 19. stoletja.

LJUBLJANA — V Narodnem muzeju so odprli razstavo o odpravah slovenskih alpinistov v tuja gorstva, en del pa je posvečen prvim slovenskim alpinistom-posameznikom, ki so prispevali v širjenju alpinizma. Med temi ima velik delež Stanič, ki ga v svetovnem merilu smatrajo v svetu kot pionirja svetovnega alpinizma. Stanič se je uveljavil na začetku 19. stoletja kot malokdo s svojimi letnimi in zimskimi vzponi; Nemci ga imenujejo „samohodec ekstremne vrste v začetni dobi avstrijskega alpinizma.“

CELJE — Celjski zavod za spomeniško varstvo ima obsežen program in tudi seveda obsežen proračun, za katerega je menda denar tudi v večini zagotovljen. Tako bodo nadaljevali z raziskavami razvalin na gradu Gornje Celje, z deli pri taborni cerkvi na Svetini, prekrili bodo stolp na gradu Lemberk pri Dobrni, na gradu Podsredi pa streho. V programu je sanacija gotske podružnične cerkve v Drevniku pri Kostivnici, v Slovenskih Konjicah bodo nadaljevali z deli na Tattenbachovem gradu in pri obnovi kartuzije Žiže, v Rovtu pod Menino planino pa bodo skušali zaščititi odkrite freske pred talno vlago.

LJUBLJANA — Tudi lov prinaša Sloveniji devize. Poleg 15.000 slovenskih lovccev, ki so mogli upleniti tri četrtine letnega odstrela, je lani lovilo po slovenskih loviščih 9000 tujcev, ki so za to plačali 678.000 dolarjev. Med drugim so tuji lovci lani odstrelili 28 medvedov, 167 jelenov, 1969 srnjakov, 540 gamsov, 8.430 zajcev in 39.239 fazanov.

LJUBLJANA — V Sloveniji je po podatkih statističnega zavoda 454.000 prijavljenih radioaparatorov, kar je za 12 odstotkov manj kot lani. Tako pride na vsakega četrtega prebivalca en radio, televizor pa pride na vsakega šestega.

IZOLA — V izolski tovarni igrač Mehano tehnika je 700 delavci in delavcev 11. maja prekinilo delo za nekaj ur zaradi prenizkih plač in naraščajočih življenjskih stroškov. Mehano tehnika zaposluje okrog 1600 delavcev, od tega je 750 nekvalificiranih, ki imajo mesečne plače od 1000 do 1300 dinarjev. Podjetje je zašlo v težave, ker so zamrzile cene izdelkov obnemom na uve-

dlji prost uvoz igrač. Zaradi teh težav je tovarna v prvem četrtletju imela ž: več kot milijon dinarjev izgube. Toda delavci pravijo, da ne morejo shajati z tako nizkimi plačami, zahtevajo povisek, kar je vodstvo tudi obljubilo.

PORTOROŽ — Mednarodnega simpozija zdravnikov hrbenice se je udeležilo 175 specialistov: poleg domačih so prišli še Američani, Francozi, Italijani, Holanci, Švicarji, Avstrijci, Poljaki, Madžari in Argentinci; sovjetski strokovnjaki pa so poslali pismene referate. Na štirimesečnem posvetu od 9. do 12. maja so v 47 referatih predelali pretez sodobne hrbenične medicine.

LJUBLJANA — Na Gospodarskem razstavišču so 11. maja odprli 12. sejem Alpe-Adria, ki pa je že kar preselil okvir sejma obmejnih pokrajin, ker so letos razstavljali razstavljalci iz širšega gospodarskega prostora. Sodelovala so na letošnjem sejmu poleg političnej iz Slovenije, Koroške in Julijske krajine—Furlanije še podjetja iz Francije, Norveške, Španije, Švice, Anglije, ZR Nemčije in ZDA.

LJUBLJANA — Na strehi nove pošče so 10. maja pričeli z deli za radijsko relejno postajo, ki bo Ljubljano povezovala s sosednjimi republikami pa z Italijo in Avstrijo. Radijska zveza bo omogočala telefonsko zvezo po 1800 zračnih kanalih tudi takrat, ko bi prišlo do okvar koaksialnih kablov, ki so položeni v zemlji.

AJDOVŠČINA — Podetje Fructal-Alko je na novosadskem kmetijskem sejmu prejelo kar 8 zlatih medalj za svoje naravne sadne sokove: vseh zlatih medalj pa so podelili le 10. Poleg tega je dobilo podjetje Fructal še štiri srebrne kolajne.

LJUBLJANA — V Moderni galeriji so odprli retrospektivno razstavo akademika Božidarja Jakca. Razstavljenih je bilo preko tristo grafičnih listov, ki so pokazali pretez več kot petdesetih let znanega likovnega umetnika.

UMRLI SO OD 2. DO 9. MAJA

LJUBLJANA — Dr. Albin Seličkar, prof. med. fakultete; Viktor Vretnjak, up. kroj. mojster; Franciška Anžur, 79; ing. Artur Šimeček; Alojz Božič; Mihael Martinc; Duško Marinček; Franc Prek; Jerica Lakner r. Markovič; Milka Strukelj r. Billa; Ivan Jarc; Alojz Vuga; Iztok Žugelj; prof. dr. Hebein, rentgenolog; Franjo Jeraj; Zmago Bufon; Leopoldina Vrčel r. Tomšič, 96; Karel Kotnik; Ivan Celarc; Milan Kodrič; Valentin Breskvar, 83; Julija Miklič, 92, upok. učit.; Barbara Golobič r. Petek; Zvonimir Pelc; Ruša Jeraj, up. učit.; Julija Šuštar r. Poringer; Franc Zdešar, 90, up. železn.; Dominik Pretnar, up. žel. strojevodja.

RAZNI KRAJI — Anton Prašnikar, mesar, Križevska vas; Ana Strukelj r. Babnik, Dravljje; Vinko Zust, up. zidar, 59, Dravljje; ing. Miroslav Geržinčič, Kamnik; Karlo Volk, Ajdovščina; Jože Pezdirc, 91, Trnovec; Franjo Olip, Celje; Franciška Grlic r. Penko; 82, Radovljica; Josip Pretnar, up. pek. mojster, Škofja Loka; Jože Jonko, Celje; Anton Podpac, Domžale; Anton Kunčič, Ilirska Bistrica; Janko Pogacar, Prevoje; Katarina Sirovc r. Golubcova, 85, Kranj; Franjica Petrač, r. Arneje, 83, Rečica ob Savinji; Terezija Demšar, Rakek; Franc Novak, 92, Guncelje; Tone Kotar, duhovnik, Šentru-

Baragov naslednik v Baragovi domovini

Dne 12. in 13. maja sta obiskala Baragove kraje v Sloveniji ameriški škof Karel Salatka, ki je osmi Baragov naslednik v Marquettu, in rektor ameriškega kolegija v Rimu škof Hizkey, ki je postulator za Baragov proces pri Sv. stolici. Oba škofa sta bila prvič v Sloveniji. Obiskala sta poleg ljubljanske stolnice tudi šmartno pri Kranju, Metliko in Dobrnič na Dolenjskem. V Dobrniču je bil Baraga krščen, v šmartnem in Metliki je pa kaplanoval.

V Metliki in Dobrniču sta škofa v nedeljo sosahevala in pridigala v angleščini. Pridigo so sproti prevajali v slovensko. V pridigi sta škofa poudarila svoje veselje, da sta na kraju Baragovega prvega delovanja. Škof Salatka se je zahvalil Slovincem za njihovo vdanost Cerkvi in vneto podporo z molitvami in darovi za beatifikacijo škofa Barage. Javno je prosil v cerkvi škofa Hizkeya, naj vse stori, ki vodi proces v Rimu, da bi bil proces čimprej zaključen. Škof Hizkey je izrazil veselje, da je v Sloveniji in je obljubil škofu Salatki in vsemu slovenskemu ljudstvu, da bo vse storil, kar je mogoče, za hiter razvoj

procesa. „Saj sem osebno navdušen za ta proces, je dejal, in ne samo zaradi službene dolžnosti in upam, da bom v doglednem času mogel spet priti v Slovenijo in z vami obhajati slovesnost Baragove proglasitve blaženim. Skupaj s škofom Salatka sva pred nekaj dnevi obiskala vse vodilne osebnosti za uradni postopek, da bi tako pomogla, da se Baragova zadeva pospeši. Pri vseh odgovornih osebah sva dobila najboljši vtis tako, da smemo upati na ugoden zaključek postopka za Baragovo beatifikacijo.“

S škofoma je prišel v Slovenijo tudi p. Bruno Korošak, frančiškan, ki ima največ zaslug, da se je škofijski proces za beatifikacijo Barage lani zaključil in da ga je Rim že potrdil. V spremstvu škofov je bil tudi duhovnik Jožef Godina, ki živi sedaj v pokoju v Pliberku na Koroškem, prej pa je bil pet let v Marquettu zadolžen za propagando za beatifikacijo škofa Barage. Potem je bil še p. Mirko Godina, gvardijan frančiškanov v Ljubljani in dr. Ivan Merlak, kanonik in urednik Družine.

K. C.

Osebnosti

Diplomirala je gđ. Helena Oster na buenosaireski državni fakulteti za arhitekturo in urbanizem in si je tako pridobila akademski naslov arhitekta.

Za doktorja zdravilstva je promoviral g. Andrej Zumer na univerzi v Mendoza.

Za elektronskega inženirja je diplomiral g. Jože Dacar na univerzi v Mendoza. — Vsem mladim naše čestitke.

Umrli sta: Gospa Iva Majhen učiteljica, dne 27. maja, po dolgotrajni bolezn. Pokopali so jo 28. maja na pokopališču Villega v San Justu.

Gospod Ludvik Kržič, bivši župan v Starem trgu pri Ložu je umrl v visoki starosti 87 let dne 28. maja. Pokopali so ga na pokopališču v San Martinu.

Poročila sta se v Mendoza 19. maja Jože Bajda in gđ. Ana Carpineto. Nevesti je bila za pričo njena sestra gđ. Marija Luiza Carpineto ženinu pa g. Gasper Hirschegger. Poročil je g. ž. Jože Horn. Želimo jima veliko sreče.

BUENOS AIRES

SLOVENSKA BALETKA V COLONU

V Buenos Aires je konec minulega tedna priletel iz Anglije London Contemporary Dance Theatre (Gledališče sodobnega plesa), v katerem nastopa med petnajstimi baletnimi plesalkami in plesalci Ljubljancanka Ksenija Hribar, nečakinja predvojnega jugoslovanskega veleposlanika v Buenos Airesu, dr. Izidraja Cankarja.

Baletna skupina je dala pretekli teden predstave v buenosaireskem Colonu, zadnje v nedeljo, 27. t. m. zvečer ter je v ponedeljek jutraj odletela v škotski Santiago. Iz Londona je začela latinskoameriško turnejo v Rio de Janeiro, zatem je nastopila v Braziliji, Sao Paulu, v Buenos Airesu, na programu pa ima še Čile, Peru, Kolumbijo, Venezuelo in Meksiko.

Ksenija Hribar je našemu dopisniku pojasnila, da jo je v Ljubljani učil baleta Pino Mlakar, nakar je zapustila domovino in se naselila v Londonu, kjer se je izpopolnila in se v Contemporary Dance Theatre udeležuje že osem let. Skupina nastopa v novi baletni tehniki ameriške koreografinje Marte Graham pod vodstvom londonskega direktorja Roberta Cohana. Poudarek je na osebni kreaciji plesalca, na dramatičnosti izraza v gibih in kretnjah, na osebnem doživljanju nastopajočega, medtem ko je v klasičnem baletu poudarek na formi poudanja.

Slovinci se v svobodnem svetu udeležujejo na najrazličnejših področjih človeškega udejstvovanja. Slovenski kulturni ustvarjalci v svobodnem svetu se uveljavljajo do mednarodnega slovesa

pert; Josip Gosak, Loče pri Poljčanah, Josip Zurec, b. trgovec, Semič; Milica Kobe, 81, Novo mesto; Jože Breznik, 62, Črnuče; Franc Grandžič, Mirna peč; Anton Petkovšek, 85, Logatec; Zvone Perec, Novo mesto; Franciška Kržižnik, Nadlistnik; Gizela Orosek, Vrbe; Ančka Berčič r. Matjašič, Virmaše; Ivan Intihar, Novo mesto; Janko Banovac, Izola; Rozalija Sirmik, Zg. Kašelj; Marija Kavčič, Radovljica; Helena Adam r. Mraz, Apače; Ana Levčičnik, Šentpavel; Franc Bricek, Črnuče; Andrej Brolih, Šenkur; Jože Klančičar, Zagorje; Jože Orehek, Jarše; Vladimir Marolt, up. žel. tehnik, Zalog; Franciška Špenko, Izola; Maks Hribar, Golica; Ivan Jurček, Novo mesto; Lajči Pandur, ak. slikar, Maribor; Ana Durdjava, Maribor; Jože Hrabar, Jelšane; Jože Lešnjak, Šentjernej.

Družinsko srečanje v Slovenski hiši

Slovenska hiša je bila v nedeljo, 27. maja popoldne, odsvit družinskega ognjišča, okoli katerega se zberejo člani družine, da praznujejo materin god. Zveza slovenskih mater in žena nam je postregla s prijetno družinsko prireditvijo, ki bo gotovo ostala nepozabna.

Uvodoma v kulturno-zabavno prireditev je bila sv. maša, ki jo je daroval neumorni duhovni vodja Zveze, g. Jurij Rode. Po končani službi božji so gostje posedli okrog belog pogrnenih miz, ki so zavzele ves prostor v dvorani. Gostov je bilo toliko, da je ga. Kelčeva morala prositi otroke, naj gredo na galerijo, sedeže pa prepustijo odraslim.

Predsednica Zveze, ga. Pavlina Dobovškova, je prisrčno pozdravila vse prisotne, še posebej pa predstavnike organizacij, tako med drugimi tudi predsednika Zedinjene Slovenije Boža Stariha. Za njo je stopila pred ordo v narodno nošo obležena napovedovalka in voditeljica sporeda, ga. Majda Kelčeva, in napovedala kulturno-zabavni del celotne prireditve.

V prvi točki sporeda se nam je predstavil ramaški otroški zbor pod vodstvom neutrudljive pevovodkinje, gđ. Semrovove. Na levi ob mladih pevcih je bil simboličen prikaz: velikansko rdeče srce z narodnimi motivi in napisom: „Mi srca vam, vi srca nam“. Na eni strani srca je sedela mašina deklanca, na drugi pa majhen deček, oba v narodnih nošah. Ganjeni in s ponosom smo gledali ta naš pisani slovenski drobiž, ta naš že tretji rod, ki je med netiem tako ugajano lepo izgovarjal besede v svoji materinščini. S kakšnim idealizmom in naporom je gđ. Semrovova posredovala svojemu zboru pot v slovensko skupnost! Saj ni samo spretna pevovodkinja, ampak tudi spretna režiserka. S kakšno ljubeznijo je lani režirala igro „Od zibelke do groba“! Morda bo koza zanimalo, če povemo, da je letos to igro uprizorila v Ljubljani veroučna skupina, njen gravirani nreos pa oddaja Vatikanski radio. Tako

SLOVENC I V ARGENTINI

v slikarstvu, kiparstvu, literaturi, glasbi. Ksenija Hribar je ponesla slovensko ime tudi v baletni umetnosti na mednarodno raven in ji v njenih nastopih na deskah mednarodno slovečih gledališč kakor je buenosaireski Colón, želimo še mnogo uspehov.

SKAD

Že dolga leta SKAD prireja študijske dneve za slovenske akademike. Na njih obravnavamo vsa najvažnejša področja človeške kulture.

Tudi letos smo se zbrali 20. maja v Škofovem zavodu v Adroguéju. Ker so zavodarske kuharice že zgodaj pripravile kosilo, smo se zbrali v obdobji in skupno z velikim užitekopolpravili kosilo.

Brez zgubljanja časa smo takoj po kosilu pričeli z debato o temi: „Delovanje in poslanstvo akademika v slovenski emigraciji.“ Debata je bila zelo živahna in se je kar precej zavlekla.

Po kratkem odmoru je sledil občni zbor, katerega glavna točka so bile volitve. Izvoljena lista je sledeča: predsednica: Tereza Prijatelj, tajnik: Pavel Fajdiga, blagajničarka: Jelica Fajdiga, odborniki: Marjeta Stariha, Gregor Batagelj in Miha Stariha. Nato je naš duhovni vodja p. dr. A. Kukovica podal nekaj duhovnih misli in s tem smo zaključili občni zbor.

Novemu odboru želimo mnogo uspeha pri njegovem delovanju.

MIRAMAR

V uredništvu smo dobili iz Miramara z datumom 5. t. m. naslednje Pozdravno pismo vsej slovenski mladini. Sporočamo, da smo v Miramaru ustanovili Mladinsko zvezo, dekleta in fantje skupaj od 13. leta naprej. Ob tej priliki vso slovensko mladino lepo pozdravljamo, obenem pa želimo mnogo uspeha pri delu za slovensko skupnost. Dosedaj nas je 10 članov. Upamo, da se bo to število povečalo. Izvolili smo si sledeči odbor: predsednica Nežka Trpin, tajnica Olga Zgone, blagajnik Toni Japelj. Delo in vodstvo pa je v rokah g. Nežke Trpin.

Vse to smo napisali, da bodo ljudje vedeli, da tudi v Miramaru diha zavedna slovenska mladina, ki gre po stopinjah svojih staršev, ki se neprenehoma trudijo, da gre naša skupina naprej, kot je naša slovenska dolžnost. Torej, bodite prijateljsko pozdravljeni od vse tukaj podpisanih. Ako pa želite imeti z nami pismeno zvezo, smo vam vdano na razpolago. Naš naslov je: Mladinska zveza, Casilla Correo, 71, Miramar, F. N.G.R. Sledijo podpisi vseh desetih članic in članov miramarske Mladinske zveze: Toni Japelj, Metka Japelj, Olga Marolt, Nežka Trpin, Ani Trpin, Loiz Trpin, Kristina Zajc, Olga Zgone, Marija Zgonc in Marta Zgonc.

SLOVENSKA VAS

V zadnjih letih se je med Slovinci pojavila želja po družinskih večerjih, na katerih naj bi se v lepem število zbrane družine bolj povežale v izseljenško emoto, katero sedaj sestavljamo v Argentini.

Tako je imela skupnost iz Slovenske vasi v soboto, 19. maja, družinsko večerjo. Veliko število družin se je zbralo v Hladnikovem domu in preživelo zanimiv večer ob dobro postreženih mizah in vselem kramljanju.

Pozdravil je vse navzoče predsednik Društva Slovenska vas, g. Stane Mehle in razložil pomen tega večera. Zahvalil se je vsem tistim, ki v teku leta pomagajo za lepše razpoloženje in napredek Slovinccev v Slovenski vasi. Spomnil se

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

4. junija 1953. — štev. 22

NA PRAZNIK ZVESTOBE IN LJUBEZNI

1. junija je praznik naših narodnih mučnikov, ki so jih radi njihovega verskega in narodno-političnega prepričanja pomorili komunistični roparji slovenskega življenja. Pobozhen spomin in molitve naše veljajo vsem komunističnim žrtvam, a prav posebno je naša pozornost osredotočena na tiste množice slovenskih vojakov in njihovih svojcev, ki so bili s prevaro odpeljani nazaj v kremplje sovragov, grozovito mučeni in masovno pobiti koncem maja in začetkom junija leta 1945. Takrat je komunistična revolucija na Slovenskem pečatila svojo strahotno zgodovino. S tistimi množičnimi zločini si je komunistični režim nagradil trajen vtislin spomin ostudne odvratnosti in groze med celim narodom.

Čim bolj odstopajo v zgodovino tisti dnevi, čim bolj se gube podrobnosti in zunanosti tistih dogodkov, tem zvišenejša je pred nami podoba mladeničev in moč, deklet in žena, ki so hoteli le to, da bi ohranili svojemu narodu mir in svobodo, ter ga rešili nasilja nad duhovnim in telesnim življenjem.

Vsako leto jasneje vidimo vseobsežnost fronte, na kateri so padli naši junaki in mučenci. Vsak čas nastajajo novi zgledi in dokazi, da je komunizem zmes najtemnejše zmote in najbolj satanske zlobe, da se razliva preko kontinentov in požira ljudstva v brezdanja trpljenja. Kar premorejo narodi klenega in zdravega vre na obrambne okope. Nad grobovi slovenskih gori neugasljivi plamen pričevanja, da je naš mali narod med prvimi jasno spoznal nevarnost in dosledno neustrašeno tvegaval vse, kar je premogel in zmogel, da bi zaustavil ali vsaj oslabil udarkost satanovih bojnih čet.

(Iz uvodnega članka dr. Miha Kreka)

je naših dušnih pastirjev, č. g. lazaristov, in se jim zahvalil za njihovo delovanje na verskem in kulturnem polju.

Nato je poudaril pomen delovanja učitelje in profesorjev za izobrazbo naše mladine. Za zaključek je vse pozival k še večji povezavi in iskrenem sožitju.

Sredi večerje in predno je pričela prosta zabava oziroma ples, je vse veselo presenetilo dobrodušni č. g. Ladislav Lenček, ki že skoraj od začetka obstoja Slovenske vasi živi in se udeležuje med nami. V znak priznanja za pridno delovanje v domu je daroval Društvu pol milijona pesov, za kar so se mu navzoči zahvalili z močnim aplavzom.

V nedeljo, 20. maja, je obiskal Slovensko vas g. A. Škrjanec. V okviru odeska ženā je razložil nekaj zanimivosti o socialnem vprašanju v Argentini. Govoril je tudi o pokojnini, ki postaja pereč problem za Slovence v Argentini.

bič izpričal že znano govorniško spretnost, ko je zdražil nekaj predmetov, ki so bili poklonjeni v ta namen.

Po bogati pogostitvi s čajem in pivom je sledila zadnja točka sporeda: Dr. Tine Debeljak na zatožni klopi. Namen tega prizora: počastitev 70-letnice dr. Tineta Debeljaka v šaljivi obliki. Ga. Kelčeva je poklicala „obtožena“ na oder. Moral je sedeti na majhen otroški stolček. Pa se je oglašil usmiljen človek iz dvorane: „Dajte mu vendar velik stol!“ To se je zgodilo. Sodnici, ga. Kelčeva in ga. Ema ter državni tožilec Stanko Jerebič so vzeli svoje vloge kar zares kot v pravi igri in jih izvorno izvajali. Obtožnica je bila stroga, neizprosna; navajala je številne kulturne „grehe“ dr. Tineta Debeljaka. „Obtožene“ se je „zagovarjal“ na duhovni način; v zagovor je kanil dobršen del kapljice svojega sočnega humorja, ki je izval salve prisrčnega smeha in dobro volje po dvorani. Ta kulturno-zabavni prizor je bila prava manifestacija simpatij, ki jih naš vrhunski kulturnik uživa med nami. Življenje mu je nastlalo le malo cvetja, in še tega „ročice so se koj usule“. Pa se nikoli ni iznevil dolžnostim do Boga, do družine, do svojega naroda. V tem poslanstvu je našel svoj notranji mir in zadoščenje.

Sledilo je zadnje vprašanje „sodnice“ ga. Kelčeve: „Katera slovenska pesem vam je najljubša?“ Dr. Tinetu Debeljaku se je menda zareklo, kajti odgovoril ji je, da mu je zelo všeč pesem „En starček je živel tam v vinskih gorah“, potem je pa le priznal, da mu je najbolj pri sreč Pregljeva pesem „Bog in Slovenija“. Ga. Kelčeva mu je hotelo ustreči in je poklicala na oder Pavla Osterca, ki je z notranjim ognjem občuten zapel to prelepo Pregljevo pesem. Njegovi otroci pa so poklonili dr. Tinetu Debeljaku lep šopek.

Po tej zadnji kulturno-zabavni točki so gostje, vidno zadovoljni s uspehom prireditve, začeli odhajati na svoje domove. Zveza slovenskih mater in žena ima zadoščenje, da jim je nudila, kar je bilo v njeni moči. Ka.

Tretji junij - praznik naših junakov

POSVEČEN VSEM ŽRTVAM KOMUNISTIČNE REVOLUCIJE

SPORED:

Ob 16 pred spomenikom v Slovenski hiši:
Polaganje venca po zastopnikih organizacij;
poje Slovenski buenosaireski oktet, vodi J. Mežnar
molitve za pokojne.

v dvorani:

koncelebrirana sv. maša, pri kateri bo pel Slovenski pevski zbor Gallus pod vodstvom dr. J. Savellija;
spominska meditacija: univ. prof. dr. Milan Komar
akademija: J. Kalin: „Iz dna ključem k tebi, Gospod“
režija Stane Jerebič;
Himna Oče, Mati... Mladinska godba pod vodstvom A. Skubica.

Zedinjena Slovenija

Od vsepovsod

Nova nagrada materi Tereziji. Mati Terezija, Albanka, rojena v Skopju in delujoča med revnimi v Kalkuti, je 27. aprila prejela v londonskem Guildhallu nagrado za verski napredek. Nagrado v znesku 85.000 dolarjev ji je izročil princ Filip, mož britanske kraljice, vodil je slovesnost londonski župan lord Mais, udeležila pa sta se poleg drugih Robin Woods, anglikanski škof iz Worcestra in dr. Evgen Carson Blacke, bivši glavni tajnik Svetovne zveze cerkva.

Duke Ellington — častni doktor. Kolumbijska univerza v New Yorku je 16. maja podelila znanemu črnemu glasbeniku Duke Ellingtonu častni doktorat naslov za svoje delo pri razširjanju ameriške glasbe v svetu. Pred osmimi leti je ista univerza odklonila predlog za podelitev Pulitzerjeve nagrade istemu glasbeniku.

Čile vrača sovjetske stroje. Med razpravami o trenju v Čilu med zakonodajno in izvršno oblastjo, o stvarkah v največjih rudnikih bakra in o

notranjem položaju v Čilu na sploh, je bila novica o vrnitvi 125 sovjetskih buldozerjev komaj opazna v svetovnem tisku. Čilska vlada je plačala za te stroje tri in pol milijona dolarjev. Buldozerji pa so kmalu postali nerabni. Sovjetski predstavniki so branili svoje stroje z izjavami, da niso bili primerno uporabljani, ker to niso bili buldozerji, ampak le navadni snežni plugi...

Molk ali razgovor

Nek pariški brivski salon ima dva oddelka: na vratih enega je napisano „Molk“, na vratih drugega pa „Razgovor“. V prvem se vrši britje in striženje v popolnem molku, v drugem pa se to vrši ob živahnem razgovoru. Ker pa obiskovalci ljubijo različne razgovore, je ta drugi oddelek razdeljen na štiri pododdelke, v katerih se vrše razgovori o športu, vsakdanjih stvareh, družinskih zadevah in o borzi. Zanimivo je, da ima ta drugi oddelek mnogo več obiskovalcev kot prvi, kjer je zapovedan molk.

Po športnem svetu

Perujska košarkarska zveza je organizirala Svetovni košarkarski festival, sodelujejo ekipe ZDA, SZ, Argentine, Jugoslavije, Paname, Kube, Čila in Urugvaja v moškem tekmovanju ter damske ekipe Francije, Bolgarije, ZDA, Brazila, Kube in Argentine. Tekmovanje se odvija v dveh skupinah, prva dva iz vsake skupine in perujski ekipi — damska in moška — pa se bodo pomerili v finalnem tekmovanju.

Argentinska moška ekipa je v predtekmovanju izgubila vse tri tekme: s Kubo 78:110, s SZ 73:103, s Panamo s 71:92, damska ekipa pa s Kubo 46:71, SZ 24:109 in z Jugoslavijo s 26:88.

Jugoslavija je premagala v moškem prvenstvu Urugvaj s 96:51 in Čile s 83:54, ženske pa so izgubile s SZ s 54:94 in premagale Argentine s 88:26.

Robert Riggs, 55 let, zmagovalec v Wimbledonu leta 1939, je premagal znano teniško igralko Margaret Smith s 6:2 in 6:1 ter dobil stavo v znesku 5000 dolarjev. Riggs je izzval ta teniški dvoboj z izjavami, da so ženske v tenisu vsaj za 25% slabše kot moški. Sedaj je stavila še igralka Billie Jean King, ki je sprva odklonila igrati z Riggsom, da ga bo premagala, stava pa znaša sedaj že 10000 dolarjev.

Belgijski kolesar Eddy Merckx je zmagal v osmi etapi dirke Po Italiji, ki je letos še bolj mednarodna, ker dirkajo po raznih državah. Po tej etapi je Merckx prvi v skupnem času z 1 m 36 s naskoka pred presenečenjem dirke, mladim Italijanom Battaglinom.

Na evropskem prvenstvu v orodni telovadbi, ki se je zaključilo 13. maja v Grenoblu, so sovjetski telovadci imeli največ uspeha. Prvo mesto je zasedel Klimentenko s 56,55 točkami, drugi je bil njegov rojak Adrijanov s 56,30. Jugoslovansko ekipo sta sestavljala Slovenca Brodnik in Šoštaršič ter Ivanovič. Brodnik je bil 17.—18. s 53,95 točkami. Šoštaršič 33. z 51,75, Ivanovič pa je zasedel 37. mesto z 51,10 točkami med 54 tekmovalci iz 20 držav.

Slovensko odbojkarstvo prvenstvo je osvojila Izola s 15 zmagami v 16 kolih, drugo mesto je pripadlo Bledu s trinajstimi zmagami. Pri dekletih je prvo mesto pripadlo članicam ravenskega Fužinarja, ki je v zadnji tekmi premagal Gaberje s 3:2.

Američan Feuerbach je v kalifornijskem mestu San José 7. maja izboljšal za 4 cm rekord rojaka Matsona v metu krogla. Zalučal jo je 21,82 cm.

Na mednarodnem košarkarskem četverboju 7. maja v Ljubljani je ekipa Jugoslavije v odločilni tekmi premagala Sovjetsko zvezo s 77:65 in osvojila prvo mesto. Na tretje mesto se je uvrstila Slovenija, ki je premagala Kubo s 81:65. Slovenska ekipa je bila okrepljena z državnima reprezentantoma Martrom in Jelovcem, ta je bil tudi najboljši strellec prvenstva z 90 koši.

Začetek kulturnih večerov SKA bo v soboto, 2. junija, ob 20 v predavarnici Slovenske hiše, Ramón Falcón 4158. Goršetov večer za njegovo 75-letnico. Uvodne besede in razlago njegovih del bo govoril vodja odseka arh. Jure Vombberger. Besedo o vtelesenju poezije v delih kiparjevih bo govoril France Papež. Nato bosta sledila dva filma o Goršetovem oblikovanju in delu. Prvo iz Toronta: Gorše modelira člane družine J. Šušteršiča; drug: Goršetova dela (Ljubljana).

V Slovenskem domu v San Martinu

bo v soboto, 9. junija ob 20

SPOMINSKA PROSLAVA

za vse žrtve komunistične revolucije s sodelovanjem Zedinjene Slovenije.

SPORED: govornica g. Božo Stariha in dr. T. Debeljak; diapozitivi o izkopu in pokopu jelendolskih žrtev; petje moškega zbora slovenskega pevskega društva v San Martinu. — Vstop prost.

OBVESTILA

SOBOTA, 2. junija 1973:
Odbojka v San Martinu: ob 20, SFZ 2: San Justo—Ramos Mejia; 20.45 — SDO: San Martin—San Justo; 21.30 — SFZ 1: San Justo—Adrogué; 22.15: SFZ 1: San Martin—Slov. vas; 23.00 — SFZ 2: Carapachay—Slovenska vas.
Goršetov večer ob 20 v Slovenski hiši. Govornica arh. Jure Vombberger in pisatelj F. Papež. Dva filma o Goršetovem ustvarjanju in njegovem delu.

NEDELJA, 3. junija 1973:
Na Pristavi mladinska sv. maša, nato zajtrk in sestanek.
Praznik naših junakov. Začetek ob 16 pred spomenikom v Slov. hiši.

SOBOTA, 9. junija 1973:
V Slovenskem domu v San Martinu priredi dom skupaj z Zedinjeno Slovenijo ob 20 spominsko proslavo za žrtve

NEDELJA, 10. junija 1973:
V Slovenski hiši mladinska maša in sestanek SDO in SFZ ob 9.30.
V Slovenski hiši ob 16 proslava šolskih otrok: sv. maša in igra Pavelčkova piščalka.

SOBOTA, 16. junija 1973:
V Slomškovem domu počastitev spomina padlih junakov in vseh drugih žrtev revolucije.

NEDELJA, 17. junija 1973:
V Slovenskem domu v San Martinu kolina s Planiko.

SOBOTA, 23. junija 1973:
V Slomškovem domu proslava očetovskega dne.

NEDELJA, 24. junija 1973:
Procesija sv. Rešnjega telesa
Po procesiji v Slomškovem domu na razpolago kosilo. Ob 17 avdiovizualni prikaz letnih časov v Sloveniji. Okoli 300 čudovito lepih diapozitivov ob glazbeni, šumski in besedni spremljavi.

PETEK, 28. junija 1973:
Zveza slovenskih mater in žena prireja spominski sestanek padlim žrtvam. Govornica g. Lina Matičič.

NEDELJA, 1. julija 1973:
Žegnanje v Slovenski hiši

PETEK, 6. julija 1973:
V Slovenski hiši veseloigra „Voda“

SOBOTA, 7. julija 1973:
V Slovenski hiši veseloigra „Voda“

NEDELJA, 8. julija 1973:
V Slomškovem domu velika tombola
V Slovenski hiši veseloigra „Voda“

PONEDELJEK, 9. julija 1973:
V Slovenski hiši veseloigra „Voda“

DRUŠTVENI OGLASNIK

Slovenska radijska ura bo 3. junija posvečena spominu naših junakov. Spominski govor v slovenščini bo imel g. Boštjan Petriček. Oddaja je vsako nedeljo ob 14.30 na radio ANTARTIDA.

Medorganizacijski svet ZS bo 8. junija ob 20 v društvenih prostorih. Knjižnica ZS ima precej novih knjig. Med njimi tudi zdravniško poučne.
Pisarna in knjižnica ZS je odprta vsak dan, razen ob sobotah, od 16—20.

ZAHVALA

Za Tiročnik telesne vzgoje sta darovala g. H. Zupan st. 300 pesov, g. lic. Marko Kremžar pa 100 pesov. Obe ma se za dar iskreno zahvaljujemo.

Vodstvo vadiateljskih tečajev

Zveza slovenskih mater in žena se lepo zahvaljuje mladini in gospem Slomškovega doma in vsem zastopnicam krajevnih domov, ki so pripomogle k lepo uspelem družinskem srečanju v Slovenski hiši. Posebna zahvala velja vsem gospem, ki so darovale ročna dela in pecivo.

Gospodove milosti
bom na veke opeval (Ps 88)

Vdani v božjo voljo naznanjamo, da je v nedeljo, 27. maja 1973, okrepljena s tolažili svete vere, odšla v večno domovino naša naša ljubljena žena, mamica in sestra, gospa

Iva Majhen roj. Gabrenja
učiteljica

Njeno izmučeno telo bo počivalo na pokopališču Villegas, San Justo.
Priporočamo jo v molitve in blag spomin.

Žalujoci:

mož Aleksander
otroka: Aleksandra por. Žebre in ing. Ivo
zet Janko, snaha Mojca roj. Zabukovec
vnukinja Alenka in Irena
sstri: Marija in Francka
brat Jernej z družino

Buenos Aires, Unec, 23. maja 1973.

Vsem, ki so nam v bolezni ob smrti našega sina in brata

Lojzeta Oblak

kakor koli stali ob strani naša iskrena zahvala. Hvala posebej č. g. Lamovski za molitve in pogreb, č. g. Himmelreichu za molitve ob umrem; vsem sosedom in prijateljem za rože in izkazano sožalje. Enako najlepša hvala obema gospodoma Kopač za vožnjo za pogrebom.

Vsem Bog obilno poplačaj!

Družina Oblak, Castelar

Po dolgi bolezni nas je za vedno zapustila naša zvesta članica, gospa

Iva Majhen

Njeno v Bogu vdano, v trpljenju preizkušeno truplo smo položili 28. maja 1973 k počitku na pokopališču Villegas, kjer čaka božjega plačila.

Molimo za pokoj njene duše.

Slomškov dom

Svoji k svojim! Pod enakimi pogoji Vam SLOGA plača večje obresti kot katera koli banka. In Vaš denar bo pomagal pri gospodarskem napredku slovenskega človeka v Argentini. Pomislite tudi na to, predno se odločite za naložbo svojih prihrankov!

Kreditna zadruga „S. L. O. G. A.“ z o. z.

Bartolomé Mitre 97 T. E. 658-6574 Ramos Mejia

Uradne ure: ob torkih, četrtek in sobotah od 16. do 20. ure

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare
Director: Tone Mizerit
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina
Uredniški odbor:
Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correio Argentino Central (B)
FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 1.149.713

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1973 za Argentino \$ 75.— (7.500.—) — Pri pošiljanju po pošti \$ 78.— (7.800.—). ZDA in Kanada 13 USA dol.; za Evropo pa 15 USA dol. za pošiljanje z avionsko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

PORAVNAJTE ZAOSTALO NAROČNINO!

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

špecialist za ortopedijo in travmatologijo

Ordinira v terek, četrtek in soboto od 17 do 20

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL CASCANTE
Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

VELIKA IZBIRA NAJBOLJŠEGA POHIŠTVA

MUEBLES

LUKY

Frente Estación EZEIZA
Ruta 205
T. E. 295 - 1197

LUKA MILHARČIČ

Električni aparati

Izključni zastopnik: Hitachi — National — Crown — Ranser — Panoramic — Aurora — Saccol — Columbia — Westinghouse — Godeco — Tonomac — Gamuza — Olivetti — Kenia — Champion — Marshall.

Podružnice

CARLOS SPEGAZZINI
Avda. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO
Almafuerte 3230